I

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma)

REGLAMENTAI

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 236/2008

2008 m. kovo 10 d.

baigiantis importuojamo Rusijos kilmės amonio nitrato antidempingo muito dalinę tarpinę peržiūrą pagal Reglamento (EB) Nr. 384/96 11 straipsnio 3 dalį

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių [1] (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 11 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą, pateiktą pasitarus su Patariamuoju komitetu,

kadangi:

A. PROCEDŪRA

1. Galiojančios priemonės

(1) Šiuo metu galiojančios priemonės yra Tarybos reglamentu (EB) Nr. 658/2002 [2] importuojamam Rusijos kilmės amonio nitratui nustatytas galutinis antidempingo muitas.

2. Prašymas atlikti peržiūrą

(2) Komisija gavo prašymą atlikti dalinę tarpinę peržiūrą pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalį.

(3) Prašymą pateikė du susiję Rusijos eksportuojantys gamintojai, priklausantys kontroliuojančiajai bendrovei *Acron* (*OJSC Acron* ir *OJSC Dorogobuzh*). Šiame tyrime šios dvi bendrovės dėl tarpusavio ryšių laikomos vienu juridiniu asmeniu (toliau – pareiškėjas). Prašymas taikomas tik pareiškėjo vykdomam dempingui tirti.

(4) Pareiškėjas tvirtino ir pateikė pakankamai *prima facie* įrodymų, kad pasikeitė aplinkybės, kurių pagrindu buvo nustatytos priemonės, ir kad šie pokyčiai yra ilgalaikio pobūdžio. Pareiškėjas pateikė *prima facie* įrodymų, kad palyginus jo amonio nitrato sąnaudas su jo eksporto į Bendriją kainomis, sumažintas dempingas būtų mažesnis už galiojančių priemonių lygį. Todėl nėra būtina toliau taikyti galiojančių priemonių, kurių dydis buvo pagrįstas anksčiau nustatytu dempingo dydžiu, ir taip kompensuoti dempingo daromą žalą.

3. Inicijavimas

(5) Pasitarusi su Patariamuoju komitetu ir nusprendusi, kad yra pakankamai įrodymų inicijuoti dalinę tarpinę peržiūrą, 2006 m. gruodžio 19 d. paskelbtu pranešimu *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* [3] Komisija inicijavo dalinę tarpinę antidempingo priemonių, taikomų importuojamam Rusijos kilmės amonio nitratui, peržiūrą pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalį.

(6) Peržiūroje buvo nagrinėjamas tik dempingas, siekiant įvertinti, ar reikia toliau taikyti, panaikinti arba iš dalies pakeisti pareiškėjui taikomas priemones.

[1] OL L 56, 1996 3 6, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2117/2005 (OL L 340, 2005 12 23, p. 17).

[2] OL L 102, 2002 4 18, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 945/2005 (OL L 160, 2005 6 23, p. 1).

[3] OL C 311, 2006 12 19, p. 55.

4. **Tyrimas**

(7) Atliekant dempingo tyrimą buvo nagrinėjamas 2005 m. spalio 1 d.–2006 m. rugsėjo 30 d. laikotarpis (toliau – peržiūros tiriamasis laikotarpis arba PTL).

(8) Komisija oficialiai pranešė pareiškėjui ir eksportuojančios šalies bei Bendrijos pramonės atstovams apie peržiūros inicijavimą. Suinteresuotosioms šalims buvo suteikta galimybė teikti pastabas raštu ir prašymą išklausyti.

(9) Visoms suinteresuotosioms šalims, kurios prašė ir įrodė, kad yra svarbių priežasčių jas išklausyti, tokia galimybė buvo suteikta.

(10) Pareiškėjui ir susijusioms jo pardavimo bendrovėms Rusijos vidaus rinkoje buvo nusiųstas klausimynas. Pareiškėjas ir dvi susijusios pardavimo bendrovės pateikė išsamius klausimyno atsakymus.

(11) Komisija surinko ir patikrino visą informaciją, kuri, jos manymu, buvo reikalinga norint nustatyti dempingą. Tikrinamieji vizitai buvo surengti šių bendrovių patalpose:

a) eksportuojančių gamintojų:

— OJSC Acron

— OJSC Dorogobuzh

b) susijusių pardavimo bendrovių:

— JSC Rostragronova

— JSC Kubanagronova

B. **NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS**

1. **Nagrinėjamasis produktas**

(12) Nagrinėjamasis produktas yra toks pats kaip ir 1 konstatuojamojoje dalyje minėtuose tyrimuose, t. y. Rusijos kilmės kietosios trąšos, kurių sudėtyje esantis amonio nitrato kiekis sudaro daugiau kaip 80 % masės (toliau – nagrinėjamasis produktas), šiuo metu klasifikuojamos KN kodais 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 ir ex 3105 90 91.

2. **Panašus produktas**

(13) Kaip nustatyta atlikus ankstesnius tyrimus ir patvirtinta atlikus šį tyrimą, nagrinėjamasis produktas ir pareiškėjo gaminami bei Rusijos vidaus rinkoje parduodami produktai turi tokias pačias pagrindines fizines bei chemines savybes ir iš esmės naudojami toms pačioms reikmėms, todėl laikomi panašiais produktais, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 1 straipsnio 4 dalyje. Kadangi šia peržiūra nustatomas tik su pareiškėju susijęs dempingas, nepadaryta jokių išvadų dėl Bendrijos pramonės gaminamo ir Bendrijos rinkoje parduodamo produkto.

C. **TYRIMO REZULTATAI**

(14) Pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalį, buvo tiriama, ar pasikeitė aplinkybės, kurių pagrindu buvo nustatytas dabartinis dempingo dydis, ir ar šie pokyčiai yra ilgalaikio pobūdžio.

1. **Normalioji vertė**

(15) Nustatant normaliąją vertę pirmiausia patikrinta, ar bendras pareiškėjo pardavimas vidaus rinkoje buvo tipiškas kaip nurodyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalyje. Nustatyta, kad pareiškėjo pardavimas vidaus rinkoje buvo tipiškas, kadangi palyginus su eksporto pardavimu jis sudarė daugiau kaip 5 % viso eksporto pardavimo į Bendriją kiekio.

(16) Komisija vėliau patikrino, ar galėtų būti laikoma, kad pardavimas vidaus rinkoje gali būti laikomas pardavimu įprastomis prekybos sąlygomis pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalį. Šiuo tikslu buvo tiriamos pareiškėjo gaminamo ir parduodamo vidaus rinkoje produkto gamybos sąnaudos.

(17) Gaminant nagrinėjamąjį produktą pagrindinis žaliavų komponentas yra dujos ir jos sudaro didžiąją gamybos sąnaudų dalį. Remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalimi buvo tiriama, ar su nagrinėjamojo produkto gamyba ir pardavimu susijusios sąnaudos yra tinkamai parodytos tiriamųjų šalių apskaitoje.

(18) Remiantis duomenimis, kuriuos paskelbė tarptautiniu mastu energetikos rinkų srityje pripažinti šaltiniai, nustatyta, kad pareiškėjo mokėtos kainos buvo neįprastai mažos. Pavyzdžiui, ji sudarė vieną penktadalį gamtinių dujų eksporto iš Rusijos kainos ir buvo gerokai mažesnė už dujų kainą, kurią mokėjo Bendrijos gamintojai. Atsižvelgiant į tai pagal visus turimus duomenis nustatyta, kad Rusijos vidaus dujų kainos buvo reguliuojamos ir gerokai mažesnės už gamtinių dujų kainas nereguliuojamose rinkose.

(19) Kadangi dujų sąnaudos nebuvo tinkamai parodytos pareiškėjo apskaitoje, jas reikėjo atitinkamai pakoreguoti. Kadangi duomenų apie neiškreiptas Rusijos vidaus rinkos kainas nebuvo, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį dujų kainas reikėjo nustatyti remiantis bet kokiu kitu tinkamu pagrindu, įskaitant informaciją, gautą iš kitų tipiškų rinkų. Pakoreguota kaina buvo grindžiama vidutine Rusijos dujų kaina parduodant eksportui prie Vokietijos ir Čekijos Respublikos sienos (Vaidhauzas, angl. *Waidhaus*) be transporto sąnaudų ir pakoreguota pagal paskirstymo vietoje sąnaudas. Kadangi Vaidhauzas yra pagrindinis Rusijos dujų pardavimo ES mazgas, jis yra didžiausia Rusijos dujų rinka, kurioje kainos pagrįstai parodo sąnaudas, ir todėl jį galima laikyti tipiška rinka.

(20) Po faktų atskleidimo pareiškėjas teigė, kad bet koks jo dujų kainos, mokėtos vidaus rinkoje, koregavimas būtų nepagrįstas, kadangi bendrovės apskaitose dokumentuose su panašaus produkto gamyba ir pardavimu kilmės šalyje susijusios sąnaudos buvo išsamiai parodytos.

(21) Tačiau nagrinėjant panašaus produkto gamybos sąnaudas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį reikia nustatyti, ar bendrovės apskaitoje įrašytos sąnaudos *tinkamai* parodo sąnaudas, susijusias su nagrinėjamojo produkto gamyba ir pardavimu. Dėl 18 konstatuojamojoje dalyje nurodytų priežasčių nustatyta, kad taip nėra. Pareiškėjas neatsižvelgė į akivaizdų didelį skirtumą tarp dujų kainos, kuri mokama Rusijos vidaus rinkoje ir Rusijos gamtinių dujų eksporto kainos bei kainos, kurią moka Bendrijos gamintojai. Jis taip pat neatsižvelgė į faktą, kad gamtinių dujų vidaus rinkos kainos Rusijoje buvo reguliuojamos ir negalėjo būti laikoma, kad jos tinkamai parodo kainą, kuri paprastai mokama neiškreiptose rinkose. Galiausiai pareiškėjas nepaaiškino, kodėl, nepaisant 18 konstatuojamojoje dalyje nurodytų priežasčių, dujų, kurios naudojamos vidaus rinkoje parduodamo panašaus produkto gamybai, sąnaudos būtų tinkamai parodytos jo apskaitoje. Todėl šis argumentas turėjo būti atmestas.

(22) Pareiškėjas toliau tvirtino, kad atliekant koregavimą, susijusį su dujomis, *de facto* buvo naudojamas normaliosios vertės nustatymo metodas, nenumatytas pagrindiniame reglamente. Todėl dujų sąnaudas vidaus rinkoje pakeitus sąnaudomis, kurios apskaičiuotos kaip nurodyta 19 konstatuojamojoje dalyje, ir dėl to, kad šios sąnaudos sudaro didžiąją dalį panašaus produkto sąnaudų, taigi, ir apskaičiuotosios normaliosios vertės, normalioji vertė būtų *de facto* nustatyta pagal trečiosios „tipiškos“ rinkos duomenis. Šiuo atžvilgiu pareiškėjas teigė, kad pagrindiniame reglamente rinkos ekonomikos šalims nustatyti tik tokie normaliosios vertės nustatymo metodai:

i) pagal panašaus produkto vidaus rinkos kainą įprastinėmis prekybos sąlygomis arba kitaip, jei parduodama ne įprastomis prekybos sąlygomis;

ii) pagal gamybos sąnaudas kilmės šalyje (pridedant pagrįstą sumą, kurią sudaro pardavimo, bendrosios ir administracinės sąnaudos ir pelnas) arba

iii) tipiškos panašaus produkto eksporto į atitinkamą trečiąją šalį kainos. Pareiškėjas padarė išvadą, kad remiantis tuo normalioji vertė neturėtų būti nustatoma pagal tipiškos trečiosios rinkos duomenis.

(23) Atsižvelgiant į tai bei kaip nurodyta toliau 45–48 konstatuojamosiose dalyse, pirmiausia reikėtų paminėti, kad normalioji vertė buvo nustatyta pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–6 dalyse nurodytus metodus. Tačiau siekiant nustatyti, ar pardavimas vidaus rinkoje vyko įprastomis prekybos sąlygomis tinkama kaina, t. y. ar jis buvo pelningas, pirmiausia reikia nustatyti, ar pareiškėjo sąnaudos buvo tinkamas pagrindas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį. Tik tinkamai apskaičiavus sąnaudas galima nustatyti, kurį metodą reikėtų naudoti normaliajai vertei nustatyti. Todėl klaidinga teigti, kad nustatant tinkamas sąnaudas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį buvo naudotas naujas normaliosios vertės nustatymo metodas.

(24) Be to, pareiškėjas tvirtino, kad koreguojant sąnaudas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį koreguotų sąnaudų lygis negali viršyti atitinkamų sąnaudų lygio eksportuojančioje šalyje. Kitu atveju sąnaudų koregavimui taikomas metodas neatitiktų pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalies reikalavimų, pagal kuriuos normalioji panašaus produkto vertė turėtų būti skaičiuojama pagal gamybos sąnaudas *kilmės šalyje*.

(25) Sąnaudos pakoreguotos pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį. Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalyje nenurodytos „gamybos sąnaudos kilmės šalyje“, o išskirtinai suteikiama teisė institucijoms taikyti „kitos tipiškos rinkos“ kitose šalyse nei kilmės šalis gamybos sąnaudas. Todėl pareiškėjo argumentas turėjo būti atmestas.

(26) Galiausiai, priešingai, nei tvirtino pareiškėjas, 18 ir 19 konstatuojamosiose dalyse išdėstyti nustatyti faktai neprieštarauja pagrindinio reglamento 1 straipsniui. Iš tiesų, nors pagrindinio reglamento 1 straipsnyje nurodyta, kad normalioji vertė turėtų būti nustatyta pagal eksporto šalies duomenis, tačiau pagrindiniame reglamente aiškiai nurodyta, kad šiai taisyklei taikomos išimtys.

(27) Todėl šiuo atžvilgiu pareiškėjo argumentas turėjo būti atmestas.

(28) Pareiškėjas toliau tvirtino, kad jeigu jo gamtinių dujų sąnaudos vidaus rinkoje turi būti koreguojamos, toks koregavimas turėtų būti atliekamas pagal

i) nereguliuojamas dujų kainas Rusijoje; arba

ii) vidutinę Rusijos gamtinių dujų eksporto į Baltijos šalis kainą; arba

iii) pagal tikrąsias gamtinių dujų gamybos Rusijoje sąnaudas pridedant pagrįstą pelno dydį.

(29) Visų pirma tai, kad Komisija galėjo remtis kitu pagrindu nereiškia, kad Vaidhauzo pasirinkimas buvo netinkamas. Svarbiausias kriterijus renkantis pagrindą, pagal kurį nustatomos dujų kainos, yra tai, kad jis tinkamai atspindi kainą, kuri paprastai mokama neiškreiptose rinkose. Atsižvelgiant į Vaidhauzo kainas, ši sąlyga neginčytinai tenkinama. Be to, atsižvelgiant į tai, kad nereguliuojamomis vidaus rinkos kainomis parduotų dujų kiekis per PTL buvo nedidelis ir tai, kad tokios kainos buvo panašesnės į reguliuojamas vidaus rinkos kainas nei į laisvai nustatytas eksporto kainas, galima daryti išvadą, kad nereguliuojamos kainos buvo iškreiptos dėl vyraujančių reguliuojamų kainų. Todėl nebuvo galima taikyti nereguliuojamų vidaus rinkos kainų. Buvo taip pat manoma, kad Rusijos dujų eksporto į Baltijos valstybes kainos nebuvo pakankamai tipiškos dėl sąlyginai nedidelės eksporto apimties į šias šalis. Be to, nebuvo reikiamų duomenų apie transportavimo bei paskirstymo sąnaudas ir todėl nebuvo galima nustatyti tinkamų kainų Baltijos valstybėse. Iš tiesų, didžiausias dujų kiekis eksportuojamas per Vaidhauzo mazgą, kuris yra tinkamas pagrindas koregavimui. Pareiškėjas nepateikė jokių įrodymų apie kitas nei Vaidhauzo mazgas tipiškas rinkas, kurių kainos tinkamai parodytų kainą, kuri paprastai mokama neiškreiptose rinkose. Todėl šie argumentai buvo atmesti.

(30) Šiomis aplinkybėmis pareiškėjas taip pat teigė, kad apie 50 % gamtinių dujų, sunaudotų gaminant trąšas, jis pirko nereguliuojamoje Rusijos rinkoje. Pareiškėjas teigė, kad dėl šios priežasties koreguojant jo dujų sąnaudas jis būtų diskriminuojamas, kadangi kitiems eksportuotojams, kurių sąnaudų lygis didesnis, toks koregavimas nebūtų taikomas. Reikia paminėti, kad pagal patikrintą klausimyno atsakymą pareiškėjas per PTL pirko nedidelį kiekį gamtinių dujų nereguliuojamoje Rusijos rinkoje. Todėl šis argumentas turėjo būti atmestas.

(31) Kalbant apie trečiąją alternatyvą, nurodytą 28 konstatuojamosios dalies iii punkte, t. y. koreguoti pagal tikras gamtinių dujų gamybos Rusijoje sąnaudas, pirmiausia reikėtų paminėti, kad tokia alternatyva nėra, kaip teigia pareiškėjas, išskirtinai numatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalyje. Be to, kaip minėta 29 konstatuojamoje dalyje, svarbiausias kriterijus renkantis pagrindą, pagal kurį nustatomos dujų kainos, yra tai, kad jis tinkamai parodo kainą, kuri paprastai mokama neiškreiptose rinkose. Todėl šiomis aplinkybėmis nėra svarbu, ar taikant dujų kainą, kurią tiekėjas nustatė klientams, galima gauti pelną. Todėl šis argumentas turėjo būti atmestas.

(32) Pareiškėjas toliau tvirtino, kad Rusijoje valstybės reguliuojamos gamtinių dujų vidaus rinkos kainos vis didėja ir siekia lygį, dengiantį dujų gamybos sąnaudas. Todėl vidaus rinkos kaina negali būti laikoma nekonkurencinga arba nepagrįstai žema.

(33) Šis argumentas nėra pagrįstas, kadangi renkantis tipišką rinką atsižvelgiama ne į tai, ar taikant tokias kainas galima gauti pelną, o į tai, ar kainos tinkamai parodo kainą, kuri paprastai mokama neiškreiptose rinkose, kaip paaiškinta 29 konstatuojamojoje dalyje. Tai nebūdinga valstybės reguliuojamoms kainoms. Be to, šis argumentas prieštarauja viešiems Rusijos dujų tiekėjo pareiškimams (kaip patvirtinta jo paskelbtomis patikrintomis sąskaitomis), kad Rusijos vidaus rinkoje dujų kainos nepadengia gamybos, transportavimo ir pardavimo sąnaudų. Todėl šis argumentas buvo atmestas.

(34) Kalbėdamas apie dujų kainos Vaidhauze skaičiavimo metodą, pareiškėjas teigė, kad Rusijos eksporto muitas, mokamas už visą eksportą, turėjo būti išskaičiuotas iš Vaidhauzo kainos, kadangi eksporto muitas taikytas ne vidaus rinkoje.

(35) Iš tiesų rinkos kaina Vaidhauze, kuris buvo laikomas tipiška rinka pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį, yra kaina sumokėjus eksporto mokesčius, o ne kaina prieš juos sumokant. Pirkėjo požiūriu svarbi yra ta kaina, kurią jis turi sumokėti Vaidhauze, todėl nesvarbu, kokią tos kainos dalį sudaro eksporto mokestis ir kokia dalis yra mokama dujų tiekėjui. Tačiau pastarasis, kita vertus, visuomet sieks maksimizuoti savo kainą ir todėl nustatys aukščiausią kainą, kurią pirkėjai pasirengę mokėti. Atsižvelgiant į tai, kad ši kaina visuomet yra didesnė už gamybos sąnaudas, ir dujų tiekėjas gali gauti didelį pelną, nustatant kainą yra svarbiau ne eksporto mokesčio dydis, o tai, kokią kainą pasirengę mokėti pirkėjai. Todėl padaryta išvada, kad neiškraipyta kaina, kurią reguliuoja rinka, yra kaina sumokėjus eksporto mokesčius, o ne kaina prieš juos sumokant. Todėl pareiškėjo argumentai šiuo atžvilgiu buvo atmesti.

(36) Pareiškėjas toliau tvirtino, kad Vaidhauzo kaina turėjo būti koreguota pagal kokybę, pasiūlą, paklausumą, transportavimą ir kitas pardavimo sąlygas, kurios eksportuojant ir gamtinių dujų vidaus rinkoje būtų skirtingos. Pirmiausia reikia paminėti, kad Vaidhauzo kaina buvo iš tiesų koreguota pagal skirtingas transportavimo sąnaudas eksportuojant ir vidaus rinkoje bei kad pareiškėjo argumentas šiuo atžvilgiu buvo nepagrįstas ir turėjo būti atmestas. Dėl kitų veiksnių pareiškėjas nepateikė daugiau informacijos arba kokių nors pagrindžiamųjų įrodymų. Pirmiausia, pareiškėjas nenurodė konkrečių faktų, taip pat nebuvo jokios informacijos, kad kokybė, pasiūla, paklausumas ir kitos pardavimo sąlygos skyrėsi ir kad jomis būtų galima pagrįsti kitus koregavimus; pareiškėjas taip pat nebandė įvertinti šių tariamų skirtumų.

(37) Atsižvelgdamas į šias aplinkybes pareiškėjas toliau teigė, kad Vaidhauzo kaina nebuvo koreguojama atsižvelgiant į natūralius lyginamuosius panašumus. Šiuo atžvilgiu buvo teigiama, jog suprantama, kad Rusijos vidaus dujų kainos yra mažesnės nei eksportuojamų dujų kaina, nes dujų Rusijoje randama gausiai, o Bendrijoje – ne. Be to, buvo teigiama, kad eksportuojamas kiekis yra ribojamas dėl esamos transportavimo sistemos ribotumo ir todėl Rusijos eksporto kainos didesnės. Pareiškėjas taip pat teigė, kad „neįprastai didelis“ Rusijos dujų tiekėjo pelnas eksporto rinkoje turėtų būti išskaičiuojamas iš taikomos Vaidhauzo kainos.

(38) Kaip minėta 29 konstatuojamojoje dalyje, svarbiausias kriterijus renkantis Vaidhauzo kainas kaip pagrindą dujų kainoms nustatyti yra tai, kad jos tinkamai parodo kainą, kuri paprastai mokama neiškreiptose rinkose. Dominuojančios rinkos sąlygos vidaus rinkoje šia prasme nėra svarbios. Todėl šie argumentai turėjo būti atmesti.

(39) Pareiškėjas taip pat prieštaravo tam, kad vietos paskirstytojų antkainis buvo pridėtas prie koreguotos dujų kainos, teigdamas, kad paskirstytojų pelnas jau yra įtrauktas į Vaidhauzo kainą. Šiuo atžvilgiu pareiškėjas teigė, kad vietos paskirstytojai Rusijoje yra dujų tiekėjui visiškai priklausančios pavaldžiosios įmonės, todėl pridedant šių paskirstytojų pelną jis būti apskaitytas dvigubai.

(40) Pažymima, kad vietos paskirstytojų antkainis apima ne tik bendrovių pelno dydį, bet ir sąnaudas, patiriamas perkant ir perparduodant gamtines dujas.

(41) Be to, šis argumentas nebegalėjo būti pakankamai patikrintas. Taip yra todėl, kad Rusijos dujų tiekėjo ir jo pavaldžiųjų bendrovių veikla atliekant šį tyrimą nebuvo nagrinėjama, todėl nebuvo pakankamai informacijos apie organizaciją bei jos sąnaudų struktūrą. Taip pat pažymima, kad padėtis Rusijoje dėl, *inter alia*, artimų dujų tiekėjo ir Rusijos Vyriausybės ryšių nėra pakankamai skaidri, kad būtų galima gauti reikalingus įrodymus.

(42) Be to, pareiškėjas, kuriam tenka įrodinėjimo pareiga, negalėjo pateikti jokios papildomos informacijos arba įrodymų, kad paskirstymo sąnaudos iš tiesų buvo įtrauktos į Vaidhauze mokamą kainą, ir koks buvo tų sąnaudų dydis. Tačiau kadangi pirkėjai vidaus rinkoje pirko dujas iš vietos tiekėjų, reikėjo įvertinti tai, kad jie turėtų mokėti vietos paskirstymo sąnaudas, kurios skiriasi nuo sąnaudų, įskaičiuotų į nekoreguotą Vaidhauze mokamą kainą. Todėl šiuo tyrimo etapu reikėjo manyti, kad šis koregavimas buvo pagrįstas, o argumentas buvo atmestas.

(43) Tačiau Bendrijos institucijos taip pat įvertino tai, kad su šiuo konkrečiu koregavimu susijęs poveikis gali būti reikšmingas skaičiuojant dempingo dydį. Todėl atsižvelgiant į 41 konstatuojamojoje dalyje aprašytą padėtį buvo nuspręsta, kad jei pareiškėjas pateiks pakankamų patikrinamų įrodymų, Komisija gali svarstyti šiuo atžvilgiu iš naujo pradėti tyrimą.

(44) Pareiškėjas taip pat teigė, kad Vokietijos vidaus rinkoje nustatomos nekonkurencingos kainos. Pažymima, kad Vokietijos konkurencijos tarnybų atliekami tyrimai yra susiję su kainomis, kuriomis pagrindiniai Vokietijos dujų paskirstytojai parduoda dujas vidaus rinkoje, todėl šios kainos yra visiškai nesusijusios su kainomis, kuriomis Vaidhauze parduodamos Rusijos eksportuotos dujos.

(45) Po pirmiau aprašyto gamybos sąnaudų koregavimo nebuvo jokio pardavimo vidaus rinkoje įprastinėmis rinkos sąlygomis pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalį.

(46) Todėl nuspręsta, kad vidaus rinkos kainos nebuvo tinkamos nustatant normaliąją vertę, ir turi būti taikomas kitas metodas. Todėl, remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 ir 6 dalimis, normalioji vertė buvo apskaičiuojama prie eksportuotojo nagrinėjamojo produkto gamybos sąnaudų, jei būtina, koreguotų kaip nurodyta 19 konstatuojamojoje dalyje, pridėjus tinkamą pardavimo, bendrųjų ir administracinių sąnaudų sumą bei pagrįstą pelno dydį.

(47) Pardavimo, bendrosios ir administracinės sąnaudos bei pelnas negalėjo būti nustatyti pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies pirmąjį sakinį, nes pareiškėjo nagrinėjamojo produkto pardavimas vidaus rinkoje įprastomis prekybos sąlygomis nebuvo tipiškas. Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies a punkto nebuvo galima taikyti, nes tyrimas buvo atliekamas atsižvelgiant tik į vieną pareiškėją. Nebuvo taikomas ir 2 straipsnio 6 dalies b punktas, nes dėl dujų kainų taip pat reikėtų pakoreguoti tai pačiai bendrajai prekių kategorijai priklausančių prekių pareiškėjo gamybos sąnaudas dėl 18 konstatuojamojoje dalyje nurodytų priežasčių. Taigi pardavimo, bendrosios ir administracinės sąnaudos bei pelnas buvo nustatyti pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies c punktą.

(48) Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies c punktą pardavimo, bendrosios ir administracinės sąnaudos buvo nustatytos vadovaujantis tinkamu metodu. Šiaurės Amerikos vidaus rinkoje parduodamas didelis nagrinėjamojo produkto kiekis; šioje rinkoje smarkiai konkuruoja šalies ir užsienio bendrovės. Šiuo atžvilgiu buvo svarstoma visuomenei prieinama informacija apie trąšų verslo sektoriuje veikiančias dideles bendroves. Buvo nustatyta, kad šiam tyrimui labiausiai tiktų atitinkami Šiaurės Amerikos (JAV ir Kanados) gamintojų duomenys, nes šiame pasaulio regione įregistruotos bendrovės viešai teikia daug patikimos ir visiškai viešos finansinės informacijos. Todėl pardavimo, bendrosios ir administracinės sąnaudos bei pelnas buvo nustatyti pagal trijų Šiaurės Amerikos gamintojų vidutines svertines pardavimo, bendrąsias ir administracines sąnaudas bei pelną. Šios bendrovės buvo vienos didžiausių azoto trąšų sektoriuje veikiančių bendrovių, tai nustatyta skaičiuojant jų tos pačios bendrosios produktų kategorijos (azoto trąšų) pardavimą vidaus rinkoje. Šie trys gamintojai buvo laikomi atstovaujančiais azoto trąšų verslui, o jų pardavimo, bendrosios ir administracinės sąnaudos ir pelnas yra tipiški sėkmingai šiame versle veikiančių bendrovių paprastai patiriamoms sąnaudoms bei gaunamam pelnui. Reikėtų pažymėti, kad nebuvo jokių požymių, jog šiuo būdu nustatyta pelno suma viršytų pelną, kurį kiti Rusijos gamintojai gavo parduodami tos pačios bendrosios kategorijos produktus savo vidaus rinkoje.

(49) Bendrijos pramonė prieštaravo minėto metodo taikymui nustatant pardavimo, bendrąsias ir administracines sąnaudas ir tvirtino, kad turėjo būti taikomos paties pareiškėjo pardavimo, bendrosios ir administracinės sąnaudos. Tačiau pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalyje nurodyta, kad pardavimo, bendrosios ir administracinės sąnaudos turi būti pagrįstos faktiniais duomenimis apie nagrinėjamojo gamintojo gamybą ir pardavimus įprastomis prekybos sąlygomis. Kaip nurodyta 45 ir 46 konstatuojamosiose dalyse, taip nebuvo, todėl šis argumentas turėjo būti atmestas.

2. **Eksporto kaina**

(50) Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalį eksporto kaina buvo nustatyta remiantis faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina už parduodamą eksportui į Bendriją nagrinėjamąjį produktą.

3. **Palyginimas**

(51) Normalioji vertė ir eksporto kaina buvo lyginamos remiantis gamintojo kainomis EXW sąlygomis. Siekiant užtikrinti teisingą normaliųjų verčių ir eksporto kainų palyginimą, vadovaujantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalimi, atlikus koregavimą, buvo tinkamai atsižvelgta į skirtumus, turinčius įtakos kainai ir kainų palyginamumui. Prireikus buvo koreguojamos transporto, kreditų, pakavimo ir banko mokesčių sąnaudos visais atvejais, kai nustatyta, kad toks koregavimas yra pagrįstas, tikslus ir patvirtintas įrodymais.

4. **Dempingo skirtumas**

(52) Dempingo skirtumas, kaip numatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 ir 12 dalyse, buvo nustatytas, lyginant normaliosios kainos ir eksporto kainos svertinius vidurkius.

(53) Atlikus tyrimą nustatyta, kad per PTL buvo vykdomas dempingas. Nustatyta, kad procentais išreikštas CIF kainos Bendrijos pasienyje prieš sumokant muitą dempingo skirtumas yra 42,06 %.

5. **Tiriamuoju laikotarpiu vyravusių aplinkybių ilgalaikis pobūdis**

(54) Pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalį buvo ištirta, ar pasikeitusias aplinkybes dėl dempingo būtų galima pagrįstai laikyti ilgalaikio pobūdžio.

(55) Šiuo atžvilgiu reikėtų paminėti, kad per pirminį tyrimą normalioji vertė buvo nustatyta pagal pelningo pardavimo kainas JAV vidaus rinkoje, nes Rusija tuo metu neturėjo rinkos ekonomikos statuso. Dabartinės peržiūros tyrimo aplinkybėmis Rusija laikoma rinkos ekonomikos šalimi, todėl normalioji vertė buvo nustatyta pagal paties pareiškėjo gamybos sąnaudas, prireikus, jas koreguojant. Negalima rasti jokių požymių, kad šioje peržiūroje nustatyta normalioji vertė negalėtų būti laikoma ilgalaikio pobūdžio.

(56) Nerasta jokių įrodymų, kad eksporto pardavimas nebūtų tęsiamas dabartiniu kainų lygiu.

(57) Šiuo pagrindu daroma išvada, kad pasikeitusios aplinkybės, atsižvelgiant į pirminį tyrimą dėl dempingo (šiuo metu pagrįsto pareiškėjo normaliosios vertės ir eksporto kainų palyginimu), gali būti pagrįstai laikomos ilgalaikio pobūdžio.

D. **PERŽIŪROS BAIGIMAS**

(58) Pirminiame tyrime buvo nustatytas muitas (konkreti suma už toną), todėl tai turėtų būti taikoma ir šiame tyrime. Pagal dabartinį dempingo skirtumą apskaičiuotas muitas būtų 48,09 EUR už toną.

(59) Primenama, kad, kaip nurodyta Tarybos reglamento (EB) Nr. 658/2002 94 konstatuojamojoje dalyje, 2002 m. nustatant galutines priemones, vadovaujantis mažesniojo muito taisykle galutiniam muito dydžiui nustatyti naudotas žalos skirtumas. Kaip nustatyta Reglamento (EB) 658/2002 1 straipsnio 2 dalyje, dabar galiojantis muitas priklauso nuo konkretaus produkto tipo ir svyruoja nuo 41,42 EUR už toną iki 47,07 EUR už toną.

(60) Kadangi pagal dabartinį dempingo skirtumą nustatytas muitas yra didesnis nei galiojantis muitas, peržiūra turi būti nutraukta nekeičiant pareiškėjui taikomo muito, kuris turėtų likti tokio paties lygio kaip ir pirminiame tyrime nustatytas galutinis antidempingo muitas.

E. **ĮSIPAREIGOJIMAS**

(61) Pareiškėjas pareiškė pageidavimą pasiūlyti įsipareigojimą, bet per pagrindinio reglamento 8 straipsnio 2 dalyje nustatytus galutinius laikotarpius jis nepateikė pakankamai pagrįsto įsipareigojimo pasiūlymo. Todėl Komisija negalėjo priimti įsipareigojimo pasiūlymo. Tačiau manoma, kad atsižvelgiant į keleto klausimų sudėtingumą, būtent

1. nagrinėjamojo produkto kainos kintamumą, dėl kurio reikėtų indeksuoti minimalias kainas, nors nepastovumas nėra pakankamai paaiškinamas pagrindiniu sąnaudų veiksniu; ir

2. ypatingą nagrinėjamojo produkto rinkos padėtį (*inter alia*, kadangi importas iš eksportuotojo, šios peržiūros subjekto, yra ribotas),

reikia toliau svarstyti ar įsipareigojimas, kuriuo indeksuota minimali kaina būtų derinama su didžiausiu leidžiamu kiekiu, būtų veiksmingas.

(62) Kaip minėta pirmiau, dėl šio sudėtingumo pareiškėjas negalėjo pateikti priimtino pasiūlymo per nustatytą laikotarpį. Atsižvelgiant į tai, kas minėta pirmiau, Taryba mano, kad pareiškėjui turėtų būti suteikta išskirtinė galimybė baigti rengti įsipareigojimo pasiūlymą pasibaigus nustatytam laikotarpiui, bet ne vėliau kaip per 10 kalendorinių dienų nuo šio reglamento įsigaliojimo.

F. **ATSKLEIDIMAS**

(63) Suinteresuotosioms šalims buvo pranešta apie esminius faktus ir aplinkybes, kurių pagrindu ketinama baigti šią peržiūrą ir toliau taikyti galiojantį antidempingo muitą pareiškėjo pagamintam importuojamam nagrinėjamam produktui. Visoms šalims buvo suteikta galimybė teikti pastabas. Į jų pastabas buvo atsižvelgta, jei jos buvo pateisinamos ir pagrįstos įrodymais,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

Vienintelis straipsnis

Antidempingo priemonių, taikomų importuojamoms Rusijos kilmės kietosioms trąšoms, kurių sudėtyje esantis amonio nitrato kiekis sudaro daugiau kaip 80 % masės, klasifikuojamoms KN kodais 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 ir ex 3105 90 91, dalinė tarpinė peržiūra, inicijuota pagal Reglamento (EB) Nr. 384/96 11 straipsnio 3 dalį, baigiama nekeičiant galiojančių antidempingo priemonių.

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2008 m. kovo 10 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. RUPEL